

Ізгой. Віктор Некрасов у спогадах сучасників. – К.: Дух і Літера, 2014. – 208 с.

“Ця книга – про людину, котра завжди говорила правду. За що, звісно, й поплатилася – в епоху, коли брехня стала нормою і державним замовленням, і художник, який не підкорявся цьому, мав або замовкнути, або підкоритися – або стати політичним ізгоєм”, – пише у своєму вступному слові редактор-упорядник видання Лесь Танюк. Цікаві і змістовні спогади Івана Дзюби (“Не підкорений брехнею”), Леся Танюка (“Віктор Некрасов і Україна”), Григорія Кіпніса, Євгена Сверстюка, Вадима Скуратівського, Олександра Муратова, Паоли Утевської, Ніни Новоселицької, Олега Борисова, Веніаміна Сміхова, Олега Борисова, Бориса Шифмана розкривають різні грані непересічної особистості письменника, його яскравого таланту. Книжка, ілюстрована рідкісними фотографіями, закінчується монологом Віктора Некрасова “Камень в Бабьем Яру”.

І. Х.